

CC.

Betænkning

over

Forslag til Lov om en Særafgift til Staten af Motorkøretøjer.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 24. September 1919).

Om dette Lovforslag har Menerne i Udvalget været stærkt delte, selv om der fra alle Sider er udtalt Ønsket om at lade den rene Nyttækørsel saa meget som muligt. Paa flere Tidspunkter af Forhandlingerne har der foreligget positivt Forslag om helt at lade denne Særafgift falde og at finde Ækivalent for dens Beløb indenfor den direkte Beskatning, men Udvalget har ikke kunnet samles herom, og Ministeren har ikke kunnet tilraade det. Bestræbelserne for at opnaa fuld Enighed om hele Skattekomplekset indenfor Udvalget, for at sikre Skatte-lovenes Vedtagelse endnu i denne Rigsdags-samling, har da ført til, at man ogsaa om det her foreliggende Lovforslag har taget et fælles Standpunkt, ikke mindst under Hensyn til, at Lovens midlertidige Karakter slaas fast i Titel og Tekst (Ændringsforslag Nr. 8 og 7).

Udvalget er gaaet ud fra den Hovedbetragtning, at Afgiften skal have Karakteren af væsentlig en Luksusafgift, og at Afgiften bør være stigende i samme Forhold, som Køretøjets Egenskab af Luksusbefordring stiger, og man skal herved i Anledning af de talrige og indtrængende Henvendelser fra Motorismens Mænd særligt bemærke, at for den Motorkørsel (derunder Turismen), som giver sig Udtryk

i Motorvogne med 20 Hestes Kraft (Skatteheste) og derover og med tilsvarende Udstyrelse, kan Afgiftens Stigning efter Udvalgets Anskuelse ikke spille nogen afgørende Rolle, og for alle Motorkøretøjer af færre Hestes Kraft vil Udvalgets Forslag betyde Lempelse. *Venstre* (Martin Hansen, Jørgen Jensen, N. P. Jensen, N. Neergaard og Slebsager) har indtil det sidste ønsket, at Motorvognens Værdi lagdes til Grund for Afgiften, og saaledes at der ligesom for Lystfartøjer skete et ensartet Fradrag i alle Vognes Værdi, forinden Afgiften beregnedes. *Udvalget* som Helhed har det samme Ønske med Hensyn til Værdi og til Lempelse for Nyttækørsel, men betragter Hestekræfterne, der dog altid udgør en overvejende Faktor ved Vognens Værdi, som et praktisk brugbart Grundlag for Beskatningen, medens Administrationen bestemt har erklæret Værdiafgiften for praktisk uigennemførlig, ikke mindst fordi Motorvogne faktisk i Løbet af et Skatteaar adskillige Gange kan skifte Ejer, ligesom Brud og Reparationer til Stadighed ændrer Værdien, Omstændigheder, der vilde kunne give Anledning til Klage over Vilkaarlighed, hvilket bør undgaas. *Venstre* deltager da i Indstillingen om Ændringsforslagene, der samtlige tenderer hen imod de ovenfor fremsatte For-